

ВІТАЄМО

29 листопада 50-річний ювілей зустрічає

Світлана Олександрівна БІДНЮК.

У цей святковий світлий день іменинницю вітають чоловік, син, невістка і онучки Ліза і Соломія.

*Ми щиро Вас усі вітаєм,
Добра і радості бажаєм!
Хай обминають Вас тривоги,
Хай Бог дасть щастя на путі,
Хай світла, радісна дорога
Завжди Вам стелиться в житті!
Тож не старійте і не знайте
В житті ні смутку, ані бід,
У серці молодість плекайте,
Живіть до ста щасливих літ!
Сонця бажаєм на землі й на обрії,
Долі бажаємо щедрої та доброї!
Хай мрії Ваші всі збуваються!
Бажаєм всього, що щастям називається!*

25 листопада зустрів День народження студент Волинського державного університету ім. Лесі Українки

Сергій Дмитрович БАТИЦЬКИЙ.

*Хай квітнуть дні Твої
яскравим цвітом
І буде в них
сердечність і тепло,*

*Щоб у житті було чому радіти,
А смутку в душі ніколи не було.
Тільки чистої любові,
Найміцнішого здоров'я,
Щирих друзів, незрадливих,
Довгих років і щасливих.
Нехай цвітуть під небом синьооким,
Ще довго-довго дні й літа,
А тиха радість чиста і висока,
Щоденно хай до хати поверта!*

З любов'ю – мама, сестричка Віта, бабуся Ніна.

29 листопада відзначити золотий ювілей ківерчанка, любляча і турботлива дружина, дорога матуся і бабуса

Катерина Олександрівна НІЩА.

Зичимо з такої радісної нагоди міцного здоров'я, щастя, достатку в сім'ї, поваги від людей.

*Хай доля намітить ще років багато,
Відпустить здоров'я міцного й добра,
Хай повниться ласкою рідна хата
Й достатньо в ній буде любові й тепла.
Хай радість заповнює кожну годину,
Від горя боронить молитва свята,
Хай легкою буде життєва стежина
На многії - многії й блазні літа.*

З любов'ю і повагою – чоловік, син Ігор з дружиною Ольгою, син Василь з дружиною Іриною, онуки Назар і Дмитрик.

Сьогодні ювілейний День народження святує мешканець Башликів

Володимир Степанович БОРТНИК.

З цієї нагоди ювіляра вітають сестра Світлана з донечкою Тетяною та брат Ярослав, сестри Катерина і Тетяна ДЕНИСЮКИ з сім'ями з Луцька і зичать міцного здоров'я, радості, миру, злагоди і безмежного людського щастя.

*Хай щастям повняється і радістю літа,
І сяє з неба зірка золота,
Хай буде друзів відданих багато,
Добробут, спокій хай панують в хаті,
Любов цвіте у серці веселково,
І буде завжди на душі святого.
Хай роки любистком пахучим цвітуть,
Зозулі сто років нехай накують,
Хай радують душу сонячні дні,
Думки не бентежать ніколи сумні.*

*Здоров'я міцного,
хліба смачного,
Настою гарного,
неба безхмарного.*

26 листопада відзначає День народження дорогий син

Володимир Степанович БОРТНИК

із Башликів.

Від усього серця бажаємо Тобі козацького гарту, сил духовних і фізичних, любові і добробуту в родинному колі. Хай дорога життя квітчається успіхами, повагою людей, міцним здоров'ям та радісним настроєм.

*Хай дороги стеляться крилато,
Будуть чисті, рівні, як струна,
А добро не оминає хату,
Як не обминає цвіт весна.
Хай здоров'я, радість і достаток
Стеляться Тобі, як вишні цвіт,
Хай малює доля з буднів свято,
І Господь дарує ще багато літ.*

З повагою і любов'ю – матуся, брати Іван, Степан, Василь, Ярослав і сестра Валентина з сім'ями, Василь Дмитрович та тітки Ніна і Тетяна.

22 Листопада 70 років від дня народження МАРГАРИТИ МАЛИНОВСЬКОЇ – ПИСЬМЕННИКА, КРИТИКА

ПАМ'ЯТІ КОЛЕГИ

Українська письменниця, критик Маргарита Малиновська народилася 22.11.1941р., с. Ума, нині Локачі, на Волині.

Найбільше щастя письменника – в долі його книг. У Маргарити Малиновської вона благодатна. Її книги читають, про них знають.

А починала Маргарита Малиновська торувати свій шлях у красне письменство як журналістка. У 60-их роках районні газети відчували "голод" на кадри. І редакції охоче запрошували на роботу випускників шкіл, які співпрацювали з ними і давали надію на творчий ріст.

В Ківерцях майбутня письменниця починала свій трудовий і творчий шлях. Саме за путівкою нашої «районки» вона вступила на факультет журналістики Львівського державного університету імені Івана Франка. 6 вересня 1960 р. видруковано першу статтю молоді журналістки у нашій районній газеті.

Далі були кореспонденції, репортажі, нариси про людей праці, ентузіастів «культурного фронту», педагогів-новаторів. Писала і фейлетони, гострі викривальні статті. Саме в Ківерцях розкривався талант Маргарити Малиновської як літературного критика. Її рецензія на книгу Ростислава Братуня «Пора любові», опублікована 11 жовтня 1960 року, засвідчила про талант молоді журналістки.

Деякі цитати з публікацій початку журналістики, що друкувала газета «Ленінський шлях» у 1960 році, відібрала член НСЖУ Анна Якимчук. Ось як у рубриці «Бійці культурного фронту», наприклад, у матеріалі «Ентузіастка» Маргарита Малиновська писала в нашій районці про бібліотекаря Тетяну Федорук: «За вікном поривчастий осінній вітер з розбійницьким посвистом шугає в верхів'ях дерев, а тут, в сільській бібліотеці, якимось особливо затишно. Світлосалатові штори на вікнах, столи, застелені червоними скатертинами, квіти – все це створює привітну домашню обстановку. Та не тільки це приваблює кожного, хто завітає в Улянівську бібліотеку. На світлий вогник, на щирі і задушевну розмову поспішають сюди люди різних професій і віку, але яких об'єднує спільна любов до книги, до художнього слова. А книголюбів в селі немало – 300 чоловік. В кожному колгоспному дворі є по одному читачі. Канули в безвісті ті часи, коли в селі налічувалось всього з десяток грамотних людей. Тепер хлібороби міцно подружили з книгою, яка ввійшла в їх життя як надійний порадник і друг... Кремезний юнак з засмаглим обличчям механізатор Сергій Мусійчук тим

Маргарита Малиновська була прийнята на роботу в Ківерцівську редакцію 1 вересня 1960 року на посаду завідувачки відділом листів. А вже 6 вересня у газеті «Ленінський шлях» з'явилася її стаття «Йдуть овочі державі» у рубриці «На городніх плантаціях». Здавалось би буденні клопоти сільськогосподарської артілі «30 років Жовтня» автор описала притаманними для творчих особистостей деталями: «Дні ще стоять по-літньому теплі й погодні, а вже наче рука невидимого художника торкнулася верховіть дерев і де-не-де підрум'явила їх. Вересневими ранками роси особливо холодні, а в улоговинах стелиться легкий туман. Золота осінь – вінець хліборобських турбот – вступила в свої права. Багаті її плоди, щедро віддаючи вона хліборобам за самовіддану працю.

... Праворуч стрічки шосе Ківерці – Луцьк, що навпіл розсікає володіння сільськогосподарської артілі «30 років Жовтня», розкинулись плантації гушанської городньої бригади. Багатий урожай овочів видався тут в цьому році, близько 200 центнерів збирають колгоспники в середньому на круг. Щодня автомашини, доверху навантажені ящиками з помідорами, огірками, морквою, капустою мчать на заготівельні пункти... Зранку до пізнього вечора на плантації трудове пожвавлення. Швидко наповнюються ящики бархатно-зеленими корнішонами, твердимі і холоднуватими помідорами. Це «овочева сировина» для Ківерцівського харчокомбінату...».

І хоча минула слава колись потужного в Україні підприємства, та на землях господарства, які «навпіл розсікає стрічка шосе Ківерці – Луцьк», будується сучасне овочесховище Волині. І чи то про бібліотеку, чи колгоспну артіль, а чи про роботу ремонтно-тракторної бригади розповідає читачам Маргарита Малиновська, стиль майбутньої письменниці відчувається. Тому й не дивно, що ще навіть не маючи власної книги, у 1965р. Маргарита Малиновська стає членом Спілки письменників України. Одразу ж після одержання диплома університету була запрошена на роботу в журнал «Вітчизна», а згодом на посаду заступника редактора «Літературної України». У 1967р. виходить її книга літературно-критичних нарисів та статей «Синтез важкої води», через рік ще одна – «Любов до життя».

Та високопоставлені партійні чини не простили Маргариті Малиновській позитивну рецензію на роман «Собор» Олеся Гончаря. Наша землячка вважала, що поява «Собору» – це свято в українській літературі, це книга, що несе усім нам світло правди про нас самих. Настали роки відлучення М. Малиновської від літературного процесу, роки її вимушеного мовчання, бо на компромісі з совістю вона була не здатна. Але в ці роки Маргарита Малиновська працює в новому для неї жанрі – над романом-трилогією про Волинь. У 1977р. побачив світ її роман «Гримучі озера». На Все-союзному літературному конкурсі імені Миколи Островського в наступному році його удостоєно першої премії і стотисячним тиражем у перекладі на російську видруковано московським видавництвом «Молода гвардія».

Малиновська як романіст блискуче впоралась із поставленим завданням – відобразити цілу епоху з життя волинської землі. Вона малює характери людей «глибоко і тонко»...

У 1979 році письменниця завершила роботу над другою частиною дилогії. Журнал «Жовтень» опублікував її роман «Полісся» – про чорну ніч фашистської окупації в містах і селах волинського краю і перші кроки визволення.

30 серпня 1983 року секретаріат Київської організації Спілки письменників України видав їй відрядження на двадцять днів на Волинь. Вона збирала матеріал для наступних розділів нового твору «Стохід». На жаль, третій роман трилогії – «Стохід» – і досі залишається рукописом і зберігається в літературному музеї у Києві. Не приїхала Маргарита... Нагальна смерть зупинила биття її гарячого і непокірного серця. Сусіди застали її мертвою у кріслі із простягнутою до телефону рукою... Це

було 23 жовтня 1983 року.

Похована Маргарита Малиновська в Луцьку на Гараджинському кладовищі. Со-рок два роки тривало її земне життя. Два десятки літ віддала вона літературі, була творцем правдивого українського слова. До нас із меморіальної плити на її могилі промовляють такі рядки:

*«Не час останній — не твоя пора.
Ще не співалась пісня лебедина.
А лебеділо слово з-під пера...
Пливе печаль, як вранішні тумани.
Скорботний жаль
над радістю висить».*

У збірці Волинського краєзнавчого музею є фонд Маргарити Малиновської. Чимало літератури про нашу землячку зібрано також у фондах обласної наукової бібліотеки імені Олени Пчілки. Її ім'я вписане і на сторінках «Української літературної енциклопедії».

Відома вчителька міської третьої школи Наталія Миколаївна Мартинюк - методист та відмінник освіти, щоразу розповідає своїм вихованцям про талановиту землячку. Вона склала «Літературну карту Ківерцівщини», де чільне місце відведено М. Малиновській. Тож нашу талановиту колегу пам'ятають і шанують.

«Волинь – дуже стара селянка, яка бачила на своєму піщаному вікові так багато, що завжди мовчить, обдумуючи прожите», - так образно писала вона про свій рідний край. Нашу землячку Маргариту Юріївну Малиновську нині знають як українську письменницю, критика, літературознавця.

17 листопада 2011 року в газеті «Діалог» член НСЖУ Василь Федчук розповідає про свою ровесницю, яка у 24 роки стала членом Спілки письменників України. Але жодним словом про те, де ж насправді розпочалися її перші кроки у журналістику. Матеріал «Її талант згас на злеті» варто доповнити й такими фактами. Тому й зрозуміло, чому саме в ківерцівській газеті згадуємо сьогодні про ту, чиє «... лебеділо слово з-під пера».

**Підготувала Людмила ОЛІЩУК,
Секретар ВОО НСЖУ.**

Література, яку відібрали працівники центральної бібліотечної системи про Маргариту Малиновську:

Якимчук А. Лебеділо слово з-під пера / А. Якимчук // Вільним шляхом. – 2006. – 25 листоп.

Федчук В. Зоря її таланту / В. Федчук // Волинь. – 2006. – 21 листоп.

Штинько В. Чому Маргарита Малиновська не поїхала у Гарвард? : маловідомі штрихи до біографії / В. Штинько // Волинь. – 2003. – 21 жовт.

Федчук В. Її талант згас на злеті / В. Федчук // Діалог. – 2011 – 17 листопада.

Оліщук Л. Ківерцівський період її життя / Л. Оліщук // Діалог / 2011 – 24 листопада.

Богуш М. І. Ківерцівщина: кризі віку і долі: історико-краєзнавчі нариси / М. І. Богуш, Г. І. Павленко. – Луцьк, 2006. – 520 с. Про Маргариту Малиновську – С. 256-257.